

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِحَيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَّلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوه تَحَابَبْتُمْ؛ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ.

Muhterem Müslümanlar!

Hayatımızın tamamını tanzim eden yüce dinimiz İslam, bizden önemli bir vazife olarak müminlerin karşılaştıklarında ve ayrıldıklarında selamlaşmalarını istemektedir.

"Es-Selâm", Allah Teâlâ'nın en güzel isimlerinden biridir. Selamet, huzur ve güven demektir. "Esselâmü aleyküm" demek; "Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun" demektir.

Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: **"Siz bir selam ile selamlandığınız zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin veya verilen selamı misli ile karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını gereği gibi yapandır."** (Nisâ Suresi, 86. ayet)

Peygamber Efendimiz ﷺ ise şöyle buyurmuştur: **"İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de gerçek iman etmiş olamazsınız. Size birbirinizi sevdirecek bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayınız!"** (Müslim, İmân, 93)

Aziz Müminler!

Selam vermek sünnet, almak farz, duyurmaksa vaciptir. Selamın Sünnet olduğuna niyet ve iman edilmeden alışkanlık halinde bilinçsizce selam verilince sevap kazanılmaz. Tekin olmayan ve ıssız yerlerde selam vermek farzdır. "Ben müslümanım benden sana zarar gelmez, selamettesin, benden emin ol" demektir.

Efendimiz Aleyhisselam'ın öğrettiği adaba göre: Rütbesi çok olan önce selam verir. Büyük küçüğe, araç üstündeki yerdekine, yürüyen durana, ayakta olan oturana, az olan çok olana, âmir memura, hoca talebesine, baba oğluna, ana kızına önce selam verir. Bir meclise girildiğinde ise, rütbe, büyüklük küçüklük düşünülmez. Odaya giren, odadakine selam verir. Yani, küçük, büyüğe; memur, âmire; talebe, hocasına; oğlu babasına selam vermesi sünnettir.

Meclislere girişlerde selâm verilir. Mecliste olanlardan biri selâma cevap verirse diğerlerinden bu vazife kalkar. Aksi halde hepsi farzı terk etmekten dolayı günah işlemiş olurlar.

Eve girince, evdekilere selam verilmeli, evde kimse yoksa "Es-selâmu aleynâ ve alâ ibadillahissalihîn" denmelidir!

Hadis-i şerifte, **"Karşılaştığınız zaman birbirinize eğilmeyin, kucaklaşmayın"** buyruldu. (Berika)

Efendimiz aleyhisselam ve Eshab-ı kiram, sadece uzun zaman görüşemedikleri veya yolculuktan dönen kişiyle muhabbetle kucaklaşırlardı.

Hadis-i şerifte buyrulur ki: **"İki Müslüman karşılaşp musâfaha ettiklerinde, ayrılmadan önce günahları affolunur."** (Tirmizî, İstizan, 11; Ebû Dâvûd, Edep.)

İslam ahlakı ve sünnete uygun olmayan biriyle karşılaşıldığında selamlaşma esnasında; eğilmek, kendi elini öpmek, kafa kafaya tokuşturmak veya yanaklardan öpmek gibi davranışlar bidat olup dinen hoş karşılanmaz ve mekruh sayılmıştır.

Muhteremler! selamlaşma büyük bir fazilet olmakla birlikte; namaz kılana, hutbe okunurken, Kur'an ve zikirle meşgul olana, din dersi yapana, yemek yiyen kimseye ve ayrıca yabancı genç kadınlara, fasık ve bidat ehline, içki içen, kumar oynayan, gıybet eden, boş ve fuzuli oyun oynayana selam verilmez.

Ayriyeten zengine, zengin olduğu için selam vermek hürmet etmek caiz değildir. Yabancı ihtiyar kadına ise selam verilenebilir ve verdiği selam sesli alınabilir.

Değerli Müminler!

Gelin, selamı sadece camide değil; evde, işte, sokakta, her yerde hayatımızın bir parçası hâline getirelim. Unutmayalım: Selam, aramızdaki kin ve buzları eritir, gönülleri ısıtır, Allah Teala'nın rızasına ulaştırır.

Hutbemi şu hadisi şerifle bitiriyorum **"Ey insanlar! Selâmı aranızda yayın, birbirinize yemek ikram edin, insanlar uykuda iken namaz kılın ki, selâmetle cennete giresiniz."** (Tirmizî, Sıfâtü'l-kıyâme, 42.)